

«Αυτά τα μάτια»

Από παλιά το πρώτο πράγμα κοιτούσε ο κόσμος σ' εμένα ήταν τα μάτια μου

Μέχρι και ποίηση έχει γραφτεί γι' αυτά

Μπλε σαν μια θάλασσα γεμάτη μυστικά,

στον ήλιο όμως πράσινα σαν ένα δάσος γεμάτο εκπλήξεις

Μα στο σκοτάδι γκρι σαν μια ξαφνική βροχή γεμάτη ελπίδα

*Μα ποτέ κανείς δεν αναρωτήθηκε, τι βρίσκεται πίσω από αυτά τα μάτια , τι έχουν
δει, τι έχουν ανακαλύψει.*

*Πόσες φορές πνιγόντουσαν στη θάλασσα γεμάτη συναισθήματα και τα ίδια τους τα
δάκρυα*

*Πόσες φορές χάθηκαν μέσα στο δάσος κοιτώντας γύρω γύρω ψάχνοντας μια
διέξοδο*

*Πόσες φορές έμειναν μόνα τους στην βροχή παρακολουθώντας τον κόσμο που
πηγαίνει μπροστά αφήνοντας αυτά πίσω*

Μα ο κόσμος δεν θα κοιτάξει αυτό, θα κοιτάξουν μόνο το χρώμα τους ...

« Μόνο το εξώφυλλο »

Άννα Μαρία Μισαηλίδου, Τμήμα Β2